

Sygn. akt I C 619/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy M. S.

Protokolant: sekretarz sądowy (...)

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2018 r. w Chełmnie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Z.

przeciwko pozwanemu Z. T.

o zapłatę

I. oddala powództwo,

II. kosztami procesu obciąża stronę powodową.

UZASADNIENIE

Powód pozwem z dnia 21 stycznia 2010 r., wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, wniósł o zasądzenie od pozwanego Z. T. następujących kwot:

- 1) 108,99 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 2) 108,99 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 3) 108,99 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 4) 108,99 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 5) 108,99 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 6) 111,26 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 7) 109,35 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 8) 1,23 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 9) 18,59 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 10) 19,62 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 11) 20,65 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 12) 21,48 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,

13) 22,78 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,

14) 25,36 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,

15) 23,87 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,

oraz o zwrot kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że kwoty dochodzone pozwem wynikały z braku zapłaty przez pozwanego za korzystanie z usług telekomunikacyjnych świadczonych przez (...) Spółkę Akcyjną – poprzedniego wierzyciela. Powód wskazał, że wierzycielności nabył w drodze umowy przelewu wierzycielności zawartej w dniu 16 czerwca 2009 r.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. akt. (...) w dniu 9 lutego 2010 r. wydał nakaz zapłaty, którym nakazał pozwanemu Z. T. zapłacić na rzecz powoda kwotę 919,14 zł z odsetkami od wskazanych w nakazie kwot wraz z kwotą 210,54 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia mu nakazu zapłaty lub wnieść w tym terminie sprzeciw.

Nakaz zapłaty wraz z odpisem pozwu i pouczeniami wysłany został na adres ul. (...), (...)-(...) K.. Zarządzeniem z dnia 21 kwietnia 2010 r. pozostawiono korespondencję skierowaną do pozwanego w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia na dzień 3 marca 2010 r.

Dnia 7 maja 2018 r. pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty wskazując, że korespondencja w sprawie kierowana była na nieprawidłowy adres jego zamieszkania, wobec czego nie doszło do skutecznego doręczenia nakazu zapłaty. W sprzeciwie podniesiony został zarzut przedawnienia roszczenia. Pozwany wskazał ponadto, że nie wie z tytułu jakiej wierzycielności wydany został nakaz zapłaty oraz z jakiego tytułu jest dłużnikiem powoda.

Postanowieniem z dnia 15 maja 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości, uchylił zarządzenie z dnia 21 kwietnia 2010 r. o przyjęciu korespondencji do akt sprawy ze skutkiem doręczenia oraz przekazał sprawę sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Po przekazaniu sprawy, powód podtrzymał żądanie pozwu i przedłożył dokumenty na poparcie zasadności dochodzonego roszczenia.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 15 maja 2009 r. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarła z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w Z. umowę ramową cesji wierzycielności. Przedmiotem umowy było ustalenie zasad, na których nastąpi przeniesienie przez Cedenta na rzecz Cesjonariusza wierzycielności w postaci należności głównych, w tym również kar za zerwanie umów i not odsetkowych w stosunku do Dłużników wynikających z niezapłaconych faktur z tytułu świadczonych przez Cedenta usług. Zgodnie z §4 ust. 4 w wykonaniu umowy Cedent miał przedstawiać Cesjonariuszowi cykliczne oferty sprzedaży pakietów wierzycielności. Porozumieniem nr 1 z dnia 16 września 2009 r. do umowy ramowej cesji wierzycielności z dnia 15 maja 2009 r. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przelała na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Z. wierzycielności o wartości 12 537 861 zł.

Dowód: umowa ramowa cesji wierzycielności z dnia 15.05.2009 r. – k. 43-43v, porozumienie nr 1 z dnia 16.09.2009 r. – k. 43v,

W wyciągu z wykazu wierzycielności dla umowy przelewu wierzycielności z dnia 16 czerwca 2009 r. pomiędzy (...) Spółką Akcyjną a (...) Spółką Akcyjną wskazano 8 faktur o numerach: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) na łączną kwotę 766,79 zł wystawionych przez pierwotnego wierzyciela w stosunku do Z. T..

Dowód: wyciąg z wykazu wierzycielności dla umowy przelewu wierzycielności z dnia 16.06.2009 r. – k. 44,

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. sporządziła pismo datowane na dzień 16 czerwca 2009 r., w którym zawarta została informacja skierowana do Z. T., że na mocy cesji wierzytelności z dnia 16 czerwca 2009 r. doszło do przeniesienia przysługującej wobec niego wierzytelności w kwocie 766,79 zł na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Z..

Dowód: zawiadomienie, – k. 45,

Pismem z dnia 1 lipca 2009 r. Z. T. został wezwany przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w Z. do zapłaty kwoty 865,96 zł w terminie 5 dni. W wezwaniu wskazano numery faktur i noty odsetkowej składających się na zadłużenie pozwanego.

Dowód: wezwanie do zapłaty – k. 46-46v,

Sąd zważył, co następuje:

Powyżej przedstawiony stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z dokumentów dołączonych do akt sprawy przez powoda. Autentyczność i wiarygodność tych dowodów nie budziła wątpliwości sądu i nie była kwestionowana przez pozwanego.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Pozwany w sprzeciwie wskazał, że nie posiada wiedzy z tytułu jakiej wierzytelności został wydany nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym i nie wie z jakiego tytułu jest dłużnikiem powoda. Stanowisko to podtrzymał na rozprawie. Powyższe należało uznać za sformułowanie zarzutu niewykazania istnienia roszczenia. Należy bowiem podkreślić, że pozwany nie był reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego, a z jego wywodów, wskazanych w sprzeciwie, wynikało, że kwestionuje istnienie samej wierzytelności. W sprzeciwie podniesiony został również zarzut przedawnienia roszczenia.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, natomiast z art. 232 k.p.c. wynika, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, są one bowiem dysponentami postępowania. Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Ciężar udowodnienia zasadności roszczenia zatem, tak co do zasady, jak i co do wysokości, zgodnie z regułą rozkładu ciężaru dowodu, obciąża powoda (art. 6 k.c.). Powyższe należy również odnieść do wykazania legitymacji procesowej powoda. W przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że pozwany powinien zapłacić mu należność w opisanym pozwem wysokości oraz że wierzytelność dochodzona pozwem została przelana przez pierwotnego wierzyciela na powoda. Pozwany co prawda nie kwestionował samej cesji wierzytelności, jednakże w ocenie sądu okoliczność ta budziła wątpliwości i wymagała udowodnienia przez stronę powodową.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2 art. 509 k.c.). Na skutek przelewu wierzytelność cedenta (dotychczasowego wierzyciela) przechodzi na cesjonariusza (nabywcę wierzytelności) w takim stanie, w jakim dotychczas istniała. Zasadniczo cesja nie wpływa na kształt wierzytelności, zmienia się jedynie podmiot uprawniony do żądania świadczenia.

Przelew jest umową, z mocy której wierzyciel (cedent) przenosi na nabywcę (cesjonariusza) wierzytelność przysługującą mu wobec dłużnika. Umową cesji dotychczasowy wierzyciel przenosi więc wierzytelność na nowego wierzyciela. Skutkiem tego jest sukcesyjne wstąpienie cesjonariusza w miejsce cedenta. Dotychczasowy wierzyciel zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Cesjonariusz nabywa wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim znajdowała się ona w chwili dokonania przelewu. Zmienia się tylko osoba wierzyciela, czyli osoba uprawniona do żądania spełnienia świadczenia.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt okoliczności faktycznych rozpatrywanej sprawy należy podnieść, że strona powodowa w żaden sposób nie udowodniła, iż pozwanego łączyła umowa z poprzednikiem prawnym powoda – (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W.. Do pozwu nie zostały bowiem dołączone dokumenty potwierdzające istnienie zobowiązania pozwanego w stosunku do tegoż podmiotu, świadczące o istnieniu zaległości w kwocie wskazanej niniejszym pozwem. Strona powodowa powinna okoliczność tę udowodnić zgodnie z treścią art. 6 k.c.

Powód opierał swoje roszczenie na niedopełnionym obowiązku pozwanego związanym z umową o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Jako potwierdzenie istnienia wskazanego obowiązku powołał powód w uzasadnieniu pozwu szereg faktur oraz notę odsetkową. Numery faktur oraz noty odsetkowej z pozwu pokrywały się z tymi wskazanymi w zawiadomieniu o dokonanej umowie cesji. Powyżej wymienionych dokumentów powód nie przedłożył, mimo że wymienione zostały na liście dowodów, a sąd wezwał o ich przedłożenie. Powód tym samym nie wykazał istnienia roszczenia, gdyż nie dostarczył sądowi dokumentów źródłowych, z których wynikać miało istnienie i wysokość wierzytelności przysługujących pierwotnemu wierzycielowi. Sąd nie miał możliwości dokonania weryfikacji zasadności naliczonego zobowiązania. Wskazana w pozwie dokumentacja w postaci faktur i noty odsetkowej winna być przedmiotem oceny przez sąd, a jej brak uniemożliwił zbadanie czy dłużnik rzeczywiście uchybił swojemu zobowiązaniu.

Kolejnym argumentem przemawiającym za oddaleniem powództwa było niewykazanie przez powoda, że wierzytelności przysługujące pierwotnie (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. przeszły w drodze umowy cesji na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Z.. Powód przedłożył umowę ramową cesji wierzytelności z dnia 15 maja 2009 r. oraz porozumienie nr 1 z dnia 16 września 2009 r., z których wynikało, że na rzecz powoda przelane zostały wierzytelności w łącznej kwocie 12 537 861 zł. Aby wykazać, że powyższą cesją objęta została wierzytelność w stosunku do pozwanego należało przedłożyć załącznik (bądź wyciąg z niego), który dokumentowałby jakie konkretnie wierzytelności i w stosunku do kogo objęte zostały daną cesją wierzytelności. W tym celu powód przedłożył wyciąg z wykazu wierzytelności dla umowy przelewu wierzytelności, z którego wynikały wierzytelności przysługujące wobec Z. T.. Przedłożony wyciąg z wykazu wierzytelności dotyczył jednakże umowy przelewu wierzytelności z dnia 16 czerwca 2009 r., która nie została załączona do akt niniejszej sprawy. Powód tym samym nie wykazał, że porozumienie z dnia 16 września 2009 r. obejmowało wierzytelności wskazane w pozwie, przysługujące w stosunku do pozwanego, nie wykazał również, że w dniu 16 czerwca 2009 r. doszło do zawarcia między poprzednim wierzycielem a powodem umowy cesji, do której wyciąg z wykazu wierzytelności przedłożono do akt sprawy. Wyłącznie komplet dokumentacji w postaci umowy przelewu wierzytelności oraz załącznika do niej, konkretyzującego cedowane wierzytelności, uzasadniałby przyjęcie, że doszło do wykazania przejścia wierzytelności z pierwotnego wierzyciela na powoda, a tym samym do wykazania legitymacji procesowej powoda. Wskazane powyżej braki w materiale dowodowym uniemożliwiały przyjęcie, że powód wykazał fakt przejścia na niego wierzytelności przysługujących pierwotnemu wierzycielowi w stosunku do pozwanego.

Z uwagi na skuteczne podniesienie dalej idących zarzutów, analiza czy roszczenie w stosunku do pozwanego uległo przedawnieniu okazało się zbędne.

Mając na uwadze powyższe powództwo należało oddalić w całości.

Powód przegrał proces w całości, brak było więc podstaw do obciążenia kosztami procesu pozwanego. Jako że po stronie pozwanego nie zostały wygenerowane jakiegokolwiek koszty podlegające zwrotowi od strony powodowej sąd poprzestał na wskazaniu, że koszty wygenerowane w sprawie przez powoda jego właśnie obciążają, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

C., dnia 2 stycznia 2019 r.

asesor sądowy M. S.

Sygn. akt(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...) z (...),

2. Akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni z zpo.

C., dnia (...)

(...) M. S.